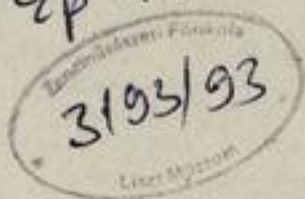

Ep. 1718

Kedves Méltóságos úr!

Únt, hogy itt a Nemzeti színházban befejeztük az előadásokat és a konzervatóriumban is megváltak a vizgák, először Kálmán bárányl kísért, hogy nem vállalom többé szerződést itt Kolozsváron.

Att az aranyos ZENEAKADÉMIA LISZT MÚZEUM kedves jókívánságait, melyekkel utnak indított - sajnos - nem kaptam itt meg, kivére a kérést, - mert abban nem volt hiány.

Sajnos Vagy Viktor zeneigazgató úr eszméskorodását nem lehet tovább bírni és bizony mindenki menekül és menekül, ha nem félnek a katonai behívótól, amely alól csak itt Kolozsváron van kivétel. Nekem azonban nem kell félnem a katonaságtól - bí megmonnám a munkámat - alig várom, hogy innen megmeneküljek. Határtalan kegyetlenséggel intés el Vagy úr mindent, az első posztista képte, hogy elhússzen ésküben, erre a rendőrség levigettette kezére a heját, orosz bizonyítványt szétlét,

az én elhatározásomat az utóbb, most történt eset döntötte el.

A zenekarban egy kürtös - aki mellettem ül, egy próbán, távollétemben, fennhangon a zenekar előtt minősíthetetlen kifejezéssel illette becsületemet (az az igaz, most a polgári bíróságnál van), csupán azért, mert irigységre és mert nem bírta ki vele, - az az eset teljesen levert lábammal és emiatt most teljesen megbetegedtem egy előződtől nem voltam képes jótánni, ezért Váry zeneigazgató úr belünléttetett 200.- pengőre! Nem akarom most részletezni, de annyira én ismerem Kálmán bácsi megértő jóságát és jellemét, kihetetlennek tűnhet az egész dolog, pedig az az igazság arról-síró.

A konzervatóriumban rendkívüli sikert értem el a hárfa növendékeimmel. Viski zeneigazgató úr kijelentette az összes tanároknak, hogy a hárfa tanács volt a legjobb. Én rendkívül boldog voltam, hogy volt alkalom megmutatni, hogy valamit tudok produkálni. A vissza után kijelentettem Viski igazgató úrnak, hogy nem maradok itt tovább. Rettegetesen bántja őt, különösen mikor részletesen elmeséltem Váry zeneigazgató úr viselkedéseit. Én mondtam Viskinek, hogy nagyon szeretnék a Főiskolán tanítani, ott igazán tudnék produkálni, ő azt mondta, hogy igaz tudja, hogy a Riksi már nem is tanít, mert teljesen leköti a "Harmonia". Ezért fordultam most kedves Kálmán bácsihoz, hogy ha csak egy kicsi mód van tegye részemre lehetővé, hogy taníthassak a Főiskolán. Itt három növendékem volt

és mind a három feljőme Petre utánam. Mikor megtudták, hogy nem jövök vissza jönné, sirógörcsöket kaptak, majd a nőm nakadt meg, elintézték a hűleikkel, hogy utánam jönnék.

Kedves jó Kálmán bácsi, ha most nem, est tekintse, hogy három tehetséges, rendkívül szorgalmas növendékéről van szó akikből remek hárfistákat tudok nevelni. A lepidősebb már segítette nekem a minhátn a sinesdi senénél, a kisebbik most jótartt növendék koncerten. Amujira, de amujira ropankodnak hozzám, hogy az már igazán megható.

Visíki igazgató úr most van sem a minisztériumban és ő azt mondta, hogy elmondja az egész ügyet Hlaóe eméltőcépének és benárol az eredményről.

ZENAKADÉMIA
EISZT MUSEUM

Kedves Kálmán bácsi minden reményiségen Gabon van, kérem nagyon, tege lehetővé, hogy egy örömteljes világot kaphassak, és bocsissa meg nekem, hogy ilyen kővetlen hangon írok, de amilyen kővetlen és kedres volt hozzám Kálmán bácsi mindig én is hasonló szeretettel tudom viszonozni.

A legjobb süvés világot várom, igen sok szeretettel üdvözléi:

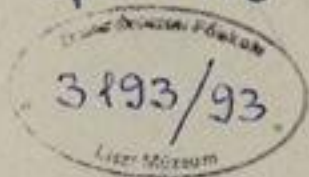
Kolozsvár, 1942. Jun. 18-án.

Gémes Irén.

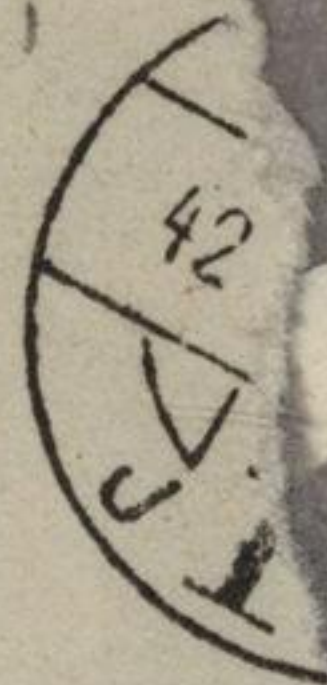
ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

Ep. 1418

Gemes I.

Meltesager

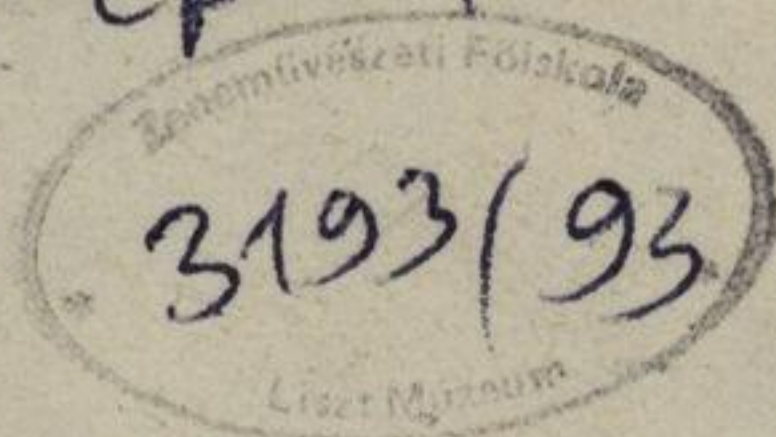
Dr. Isos Kalman

ZENEAKADÉMIA
LISZT MÚZEUM

titkar úrnak

Ep. 1418

Zs. Kalman

Budapest

Zeneművészeti Főiskola
VI., Liszt Ferenc tér.

F.: Gémes Irén, Kolosvár, Nemzeti színhas

ZENEAKADÉMIA
LISZT MUSEUM